

การมอบหมายอำนาจหน้าที่
เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย
กรณีของข้าราชการพลเรือนสามัญ

การมอบหมายอำนาจหน้าที่
เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย
กรณีของข้าราชการพลเรือนสามัญ

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่ได้บัญญัติเรื่อง การมอบอำนาจหรือการมอบหมายอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญไว้เป็นการเฉพาะ ดังนั้น ในการมอบอำนาจของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตาม มาตรา ๕๒ ของพระราชบัญญัติฉบับนี้เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญ จึงมอบอำนาจการปฏิบัติราชการแทน ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และ ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ ต่อมา เมื่อมีการบังคับใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งกฎหมายฉบับนี้ได้บัญญัติเรื่องการมอบหมายอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญไว้เป็นการเฉพาะ คือ มาตรา ๙๐ วรรคสาม ดังนี้

“มาตรา ๙๐ เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด กระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ต้องรายงานให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตาม มาตรา ๕๗ ทราบโดยเร็ว และให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตาม มาตรา ๕๗ ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้โดยเร็วด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ

ผู้บังคับบัญชาหรือผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตาม มาตรา ๕๗ ผู้ใดละเลย ไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง หรือปฏิบัติหน้าที่โดยไม่สุจริตให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย

อำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตาม มาตรา ๕๗ ตามหมวดนี้ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตาม มาตรา ๕๗ จะมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาในระดับต่ำลงไป ปฏิบัติแทนตามหลักเกณฑ์ที่ ก.พ. กำหนดก็ได้”

เมื่อพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ บังคับใช้ใหม่ๆ ก.พ. ยังไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์การมอบหมายอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยตาม มาตรา ๙๐ วรรคสาม สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้หารือไปยังคณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งได้ตอบข้อหารือตามเรื่องเสร็จที่ ๑๘๙/๒๕๕๒ สรุปว่าเมื่อ ก.พ.ยังไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องดังกล่าว จึงต้องมอบอำนาจเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ต่อมาได้มีหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง หลักเกณฑ์การมอบหมายอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

สำหรับหลักเกณฑ์การมอบหมายอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยตามหนังสือสำนักงาน ก.พ.ดังกล่าว ในกรณีของผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นจะมอบหมายอำนาจได้เฉพาะการมอบให้กับรองผู้ว่าราชการจังหวัดเท่านั้น ไม่อาจมอบให้กับหัวหน้าส่วนราชการจังหวัด เช่น นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด หรือผู้อำนวยการโรงพยาบาลในระดับต่างๆ ได้แต่อย่างใด และเรื่องนี้สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้หารือไปยังสำนักงาน ก.พ. และได้มีการตอบข้อหารือ ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๕๔๗ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔

กรณีอธิบดีหรือปลัดกระทรวงจะมอบอำนาจหรือมอบหมายอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญ ให้กับผู้ว่าราชการจังหวัด ได้หรือไม่นั้น กรณีการจะมอบหมายอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๙๐ วรรคสาม และหนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ นั้น ไม่อาจกระทำได้ เพราะผู้ว่าราชการจังหวัด ไม่ใช่ผู้ได้บังคับบัญชาของอธิบดีหรือปลัดกระทรวง และไม่ได้เป็นผู้บังคับบัญชาในระดับที่ต่ำกว่าอธิบดีหรือปลัดกระทรวง ตามมาตรา ๙๐ วรรคสาม ส่วนจะมอบอำนาจการดำเนินการทางวินัย เพื่อให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทน โดยอาศัยการมอบอำนาจทั่วไป ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้หรือไม่นั้น เรื่องนี้ยังไม่มีส่วนราชการใด ทารือไปยังคณะกรรมการกฤษฎีกาไว้เป็นบรรทัดฐานแต่อย่างใด

อนึ่ง สำนักงาน ก.พ.ได้มีหนังสือ ที่ นร ๑๐๑๑/๓๕๒ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗ ตอบข้อหารือกรมราชทัณฑ์ กรณีกรมราชทัณฑ์มีคำสั่งที่ ๙๙๑ - ๙๙๒/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ (คำสั่งก่อนพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑) เกี่ยวกับการมอบอำนาจการดำเนินการทางวินัยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทนในการดำเนินการทางวินัยข้าราชการพลเรือนสามัญระดับ ๗ ซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด และข้าราชการพลเรือนสามัญระดับ ๘ ขึ้นไป โดย ก.พ.เห็นว่าการมอบอำนาจดังกล่าวไม่อยู่ในบังคับของมาตรา ๙๐ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ การมอบอำนาจดังกล่าวจึงต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐

เอกสารประกอบ

๑. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๙๐
๒. ความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๘๙/๒๕๕๒
๓. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓
๔. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๕๔๗ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔
๕. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๓๕๒ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗

พระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการพลเรือน

พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑

เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๖๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

มาตรา ๘๗ ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย และป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา ๘๘ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัย จะต้องได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่ มีเหตุอันควรงดโทษตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๗ การดำเนินการทางวินัย

โทษทางวินัยมี ๕ สถาน ดังต่อไปนี้

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดเงินเดือน
- (๓) ลดเงินเดือน
- (๔) ปลดออก
- (๕) ไล่ออก

มาตรา ๘๙ การลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญให้ทำเป็นคำสั่ง ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษ ให้เหมาะสมกับความผิดและต้องเป็นไปด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ โดยในคำสั่งลงโทษ ให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำความผิดวินัยในกรณีใดและตามมาตราใด

หมวด ๗ การดำเนินการทางวินัย

มาตรา ๙๐ เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด กระทำความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ต้องรายงานให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ทราบโดยเร็ว และให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยเร็วด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ

ผู้บังคับบัญชาหรือผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ ตามวรรคหนึ่ง หรือปฏิบัติหน้าที่โดยไม่สุจริตให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย

อำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ตามหมวดนี้ ผู้บังคับบัญชา ซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ จะมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาระดับต่ำลงไปปฏิบัติแทนตาม หลักเกณฑ์ที่ ก.พ. กำหนดก็ได้

และลักษณะ ๕ ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ แห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ ก.พ.ค. เป็นผู้พิจารณา
ดำเนินการต่อไป

มาตรา ๑๓๓ การใดที่อยู่ระหว่างดำเนินการหรือเคยดำเนินการได้ตามพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และมีได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือมีกรณี
ไม่อาจดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ การดำเนินการต่อไปในเรื่องนั้นจะสมควรดำเนินการประการใด
ให้เป็นไปตามที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา ๑๓๔ การปรับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญ
เข้าตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ข้าราชการพลเรือนสามัญที่ได้รับเงินเดือน
ยังไม่ถึงขั้นต่ำของระดับตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้ได้รับเงินเดือนไม่ต่ำกว่าขั้นต่ำชั่วคราว
ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ และให้ได้รับการปรับเงินเดือนจนได้รับเงินเดือนในขั้นต่ำของ
ระดับตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๓๕ ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทต่าง ๆ กำหนดให้นำ
กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้าราชการพลเรือนสามัญมาใช้บังคับ
หรือใช้บังคับโดยอนุโลม ให้ยังคงนำพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และ
ที่แก้ไขเพิ่มเติม มาใช้บังคับหรือใช้บังคับโดยอนุโลมต่อไป การให้นำพระราชบัญญัตินี้ไปใช้บังคับกับ
ข้าราชการประเภทดังกล่าวทั้งหมดหรือบางส่วน ให้กระทำได้โดยมติขององค์กรกลางบริหารงานบุคคล
หรือองค์กรที่ทำหน้าที่องค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการประเภทนั้น ๆ โดยความเห็นชอบ
ของคณะรัฐมนตรี

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

เรื่องเสร็จที่ ๑๘๙/๒๕๕๒

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง การมอบอำนาจของปลัดกระทรวงสาธารณสุขให้กับรองปลัดกระทรวง
สาธารณสุข หรือรองปลัดกระทรวงสาธารณสุขผู้เป็นหัวหน้ากลุ่มภารกิจ
ในการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้มีหนังสือ ส่วนที่ สธ ๐๒๐๑.๐๕๕/๒๑ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๒ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้มีคำสั่งกระทรวงสาธารณสุขที่ ๑๑๕๔/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๑ มอบอำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการหรือการดำเนินการอื่นที่ปลัดกระทรวงสาธารณสุขจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งใด ๆ หรือมติของคณะรัฐมนตรี ให้รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข หรือรองปลัดกระทรวงสาธารณสุขผู้เป็นหัวหน้ากลุ่มภารกิจ และข้าราชการที่ได้รับมอบหมายปฏิบัติราชการแทนปลัดกระทรวงสาธารณสุขในราชการของหน่วยงานต่าง ๆ ตามบัญชีแนบท้ายคำสั่ง โดยได้มอบอำนาจให้นายจักรธรรม ธรรมศักดิ์ รองปลัดกระทรวงสาธารณสุขผู้เป็นหัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาการแพทย์ ปฏิบัติราชการแทนปลัดกระทรวงสาธารณสุขในราชการของสำนักบริหารกลางเฉพาะกลุ่มกฎหมายและกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม ทั้งนี้ งานเกี่ยวกับวินัยและการดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ของข้าราชการพลเรือนสามัญ นั้นเป็นราชการที่อยู่ในความรับผิดชอบของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม กล่าวคือ เมื่อมีการสืบสวนสอบสวนและพิจารณาทางวินัย หรือการสั่งลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการ ก็จะเสนอเรื่องให้นายแพทย์จักรธรรม ธรรมศักดิ์ พิจารณาและลงนามในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนหรือคำสั่งลงโทษทางวินัยในฐานะปฏิบัติราชการแทนปลัดกระทรวงสาธารณสุข ต่อมาได้มีการบังคับใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยมาตรา ๑๓๑ ซึ่งเป็นบทเฉพาะกาล ได้บัญญัติให้นำบทบัญญัติในลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญของพระราชบัญญัติดังกล่าว มาใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ก.พ. ประกาศเรื่อง การจัดทำมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง และจัดตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญทุกส่วนราชการเข้าประเภทตำแหน่งสายงาน และระดับตำแหน่ง ตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง ซึ่ง ก.พ. ได้ออกประกาศดังกล่าวแล้วเมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ ดังนั้น เรื่องเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยตามหมวด ๖ และการดำเนินการทางวินัยตามหมวด ๗ ซึ่งอยู่ในลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ จึงมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ เป็นต้นมา แต่เนื่องจากในหมวด ๗ มาตรา ๙๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติไว้ว่า “เมื่อมีการกล่าวหา หรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญ

ส่งพร้อมหนังสือ ส่วนที่ สธ ๐๔๐๑/๐๓๔๗ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๒ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาที่มีหน้าที่ต้องรายงานให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตาม มาตรา ๕๗ ทราบโดยเร็ว และให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ดำเนินการ ตามพระราชบัญญัตินี้โดยเร็วด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ” และมาตรา ๕๐ วรรคสาม บัญญัติไว้ว่า “อำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ตามหมวดนี้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ จะมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชา ระดับต่ำลงไปปฏิบัติแทนตามหลักเกณฑ์ที่ ก.พ. กำหนดก็ได้” ดังนั้น อำนาจในการดำเนินการทางวินัย ตามหมวด ๗ เช่น การแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนสอบสวน และการพิจารณาทางวินัย รวมทั้ง การลงโทษทางวินัย จึงเป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ แต่เพียง ผู้เดียวเท่านั้น หากจะมอบอำนาจหรือมอบหมายให้ผู้อื่นปฏิบัติแทน ก็จะต้องมอบให้กับ ผู้บังคับบัญชาในระดับต่ำลงไปปฏิบัติแทนตามหลักเกณฑ์ที่ ก.พ. กำหนด

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขมีความเห็นว่าการมอบอำนาจตามคำสั่ง กระทรวงสาธารณสุข ที่ ๑๑๕๔/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นการมอบอำนาจ ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งเป็นการมอบอำนาจทั่วไปในกรณีที่ไม่มี กฎหมายกำหนดวิธีการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น แต่เมื่อพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พ.ล. พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๕๐ มีผลใช้บังคับแล้ว การมอบอำนาจเกี่ยวกับการดำเนินการ ทางวินัย จะต้องมอบหมายตามหลักเกณฑ์ที่ ก.พ. กำหนด แต่เนื่องจากขณะนี้ ก.พ. ยังมิได้ กำหนดหลักเกณฑ์ในการมอบอำนาจดังกล่าวแต่อย่างใด ดังนั้น จึงมีความประสงค์ขอหารือ ปัญหาข้อกฎหมาย เพื่อจะได้ปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง ดังนี้

๑. เมื่อ ก.พ. ยังมิได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการมอบอำนาจตามมาตรา ๕๐ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ การมอบอำนาจของ ปลัดกระทรวงสาธารณสุขในส่วนที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ยังสามารถให้ รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข หรือรองปลัดกระทรวงสาธารณสุขผู้เป็นหัวหน้ากลุ่มภารกิจ และข้าราชการที่ได้รับมอบหมาย ปฏิบัติราชการแทนปลัดกระทรวงสาธารณสุขตามคำสั่งดังกล่าว ได้อยู่หรือไม่

๒. รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข หรือรองปลัดกระทรวงสาธารณสุขผู้เป็น หัวหน้ากลุ่มภารกิจ ถือว่าเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญ ในสังกัดสำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งเป็นส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมเช่นเดียวกับรองอธิบดีตาม มาตรา ๓๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ หรือไม่ เนื่องจากเดิมมาตรา ๒๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้บัญญัติให้รองปลัดกระทรวงเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการรองจากปลัดกระทรวง ต่อมาพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๔ ได้ยกเลิกความใน มาตรา ๒๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ ข้อความใหม่แทน โดยข้อความใหม่มิได้บัญญัติให้รองปลัดกระทรวงเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ รองจากปลัดกระทรวงแต่อย่างใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) ได้พิจารณาข้อหาหรือของสำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุขโดยได้รับฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงจากผู้แทนสำนักงานกฤษฎีกา (สำนักงาน ก.พ. และสำนักงาน ก.พ.ร.) และผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข (สำนักงาน ปลัดกระทรวง) แล้ว เห็นว่า ข้อหาหรือดังกล่าวมีประเด็นพิจารณา ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง การที่ ก.พ. ยังมิได้กำหนดหลักเกณฑ์การมอบหมายให้ ผู้บังคับบัญชาในระดับต่ำลงไปปฏิบัติแทนในเรืองการดำเนินการทางวินัยตามมาตรา ๙๐ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข จะมอบอำนาจในส่วนที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยให้รองปลัดกระทรวงสาธารณสุขผู้เป็น หัวหน้ากลุ่มภารกิจ ปฏิบัติราชการแทนปลัดกระทรวงสาธารณสุขตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ บริหารราชการแผ่นดินได้หรือไม่ เห็นว่า บทบัญญัติมาตรา ๙๐ วรรคสาม แห่ง พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มีความมุ่งหมายให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมี อำนาจสั่งบรรจุสามารถใช้ดุลพินิจมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาในระดับต่ำลงไป ปฏิบัติแทน ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุในการดำเนินการทางวินัยตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๗ การดำเนินการทางวินัย ได้ ทั้งนี้ เนื่องจากการดำเนินการทางวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติไว้แตกต่างจากพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ กล่าวคือ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุเป็นผู้เดียวที่จะใช้อำนาจดำเนินการทางวินัย ในทุกเรื่อง ส่วนพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้แยกบัญญัติอำนาจ การดำเนินการทางวินัยเป็น ๒ ระดับ คือ การกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงเป็นอำนาจของ ผู้บังคับบัญชา โดยผู้บังคับบัญชาใดจะมีอำนาจสั่งลงโทษผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาในสถานโทษและ อัตราโทษใดได้เพียงใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๐๓^๓ แห่ง

^๓ มาตรา ๙๐ เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด กระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ต้องรายงานให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ทราบโดยเร็ว และให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ดำเนินการตามพระราชบัญญัติโดยเร็ว ด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ

ผู้บังคับบัญชาหรือผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติ หน้าที่ตามวรรคหนึ่ง หรือปฏิบัติหน้าที่โดยไม่สุจริตถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย

อำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ตามหมวดนี้ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ จะมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาในระดับต่ำลงไปปฏิบัติแทน ตามหลักเกณฑ์ที่ ก.พ. กำหนดก็ได้

^๔ มาตรา ๑๐๓ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ผู้บังคับบัญชา สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควร ลดหย่อน จะนำมาประกอบการพิจารณาโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำ ผิดวินัยเล็กน้อย หรือมีเหตุอันควรลดหย่อน ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษตัดเงินเดือน ถ้าผู้บังคับบัญชา เห็นว่าผู้นั้นควรจะต้องได้รับโทษสูงกว่าที่ตนมีอำนาจสั่งลงโทษ ให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นที่มีอำนาจ เพื่อให้พิจารณาดำเนินการเพื่อลงโทษตามควรแก่กรณี

(มีต่อหน้าถัดไป)

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ สำหรับการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงเป็นอำนาจของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ ตามมาตรา ๑๐๔^๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ การที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุเป็นผู้ใช้อำนาจดำเนินการทางวินัยเพียงผู้เดียวก็เพื่อให้สามารถพิจารณาการดำเนินการทางวินัยให้เหมาะสมกับการปฏิบัติงานของส่วนราชการที่อยู่ในบังคับบัญชาของผู้นั้น ว่าสมควรจะมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาระดับต่ำลงไปใช้อำนาจดำเนินการทางวินัยได้เพียงใด หรือไม่ โดยมีได้บัญญัติแยกอำนาจการดำเนินการไว้โดยละเอียด

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๒)

ในกรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อย และมีเหตุอันควรงดโทษ จะงดโทษให้โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

การลงโทษตามมาตรา ๑๐๔ ผู้บังคับบัญชาใดจะมีอำนาจสั่งลงโทษผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาในสถานโทษและอัตราโทษใดได้เพียงใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

“ มาตรา ๑๐๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าปลดออก ทั้งนี้ ภายใต้อำนาจการสั่ง

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนที่แต่งตั้งตามมาตรา ๑๐๒ หรือผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสาม วรรคสี่ หรือวรรคห้า แล้วแต่กรณี เห็นว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง สมควรลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๑๑ ลงมาถึงระดับ ๘ และสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๗ ลงมาที่กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงร่วมกันกับผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๘ ขึ้นไป หรือที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๑๐๒ วรรคห้า ในราชการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ให้นายกรัฐมนตรีหรือผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กระทรวงซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่พิจารณา และเมื่อ อ.ก.พ. กระทรวงมีมติเป็นประการใด ให้นายกรัฐมนตรีหรือผู้มีอำนาจสั่งบรรจุดังกล่าว แล้วแต่กรณี สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

(๒) สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๗ ลงมา ในราชการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กรมซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่พิจารณา และเมื่อ อ.ก.พ. กรมมีมติเป็นประการใด ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุดังกล่าวสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ทั้งนี้ ภายใต้อำนาจ (๑)

(๓) สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๗ ลงมาในราชการบริหารส่วนภูมิภาคซึ่งมิใช่หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ (๔) ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. จังหวัดซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่พิจารณา และเมื่อ อ.ก.พ. จังหวัดมีมติเป็นประการใด ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุดังกล่าวสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ ไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสาม หรือตามมาตรา ๑๐๔ ให้ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๕๒ ระดับเหนือขึ้นไปมีอำนาจดำเนินการตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสาม หรือตามมาตรา ๑๐๔

ผู้ใดถูกลงโทษปลดออกตามมาตรา ๑๐๔ ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ

ในระหว่างผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและผู้บังคับบัญชาอื่น ดังที่เคยบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่บทบัญญัติมาตรา ๙๐^๕ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ก็ยังได้บัญญัติเพื่อรองรับอำนาจของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุให้สามารถมอบหมายการดำเนินการทางวินัยให้แก่ผู้บังคับบัญชาระดับต่ำลงไปได้ โดยการมอบหมายนั้นต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่ ก.พ. กำหนดด้วย หลักการในเรื่องการมอบหมายหน้าที่ระหว่างผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุกับผู้บังคับบัญชาระดับต่ำลงไปในกฎหมายทั้งสองฉบับ จึงมีความมุ่งหมายในลักษณะทำนองเดียวกันเพียงแต่วิธีดำเนินการได้บัญญัติต่างกัน

เมื่อมาตรา ๙๐ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติเฉพาะการมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาระดับต่ำลงไปปฏิบัติแทนในเรื่องการดำเนินการทางวินัย ซึ่งจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ ก.พ. กำหนด บทบัญญัติมาตรานี้จึงมิได้ลบล้างอำนาจการดำเนินการของหัวหน้าส่วนราชการในการมอบอำนาจให้ผู้อื่นปฏิบัติราชการแทนตามมาตรา ๓๔^๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ เพียงแต่หาก ก.พ. ได้กำหนดหลักเกณฑ์การมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาระดับต่ำลงไปสามารถดำเนินการทางวินัยได้ในขอบเขตเช่นใดตามมาตรา ๙๐ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ แล้ว การมอบหมายการดำเนินการทางวินัยให้แก่ผู้บังคับบัญชาระดับต่ำลงไปสำหรับตำแหน่งที่ ก.พ. กำหนดต้องอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ที่ ก.พ. กำหนดด้วย ส่วนการดำเนินการทางวินัยกรณีอื่นนอกเหนือจากหลักเกณฑ์ที่ ก.พ. กำหนด หัวหน้าส่วนราชการยังคงสามารถมอบอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้

ดังนั้น กรณีตามข้อหาหรือ คำสั่งกระทรวงสาธารณสุขที่ ๑๑๔๔/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๑ ซึ่งปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้มอบอำนาจในส่วนที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยให้รองปลัดกระทรวงสาธารณสุขผู้เป็นหัวหน้ากลุ่มภารกิจ ปฏิบัติราชการแทนปลัดกระทรวงสาธารณสุข นั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ก.พ. ยังไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์การมอบหมายในการดำเนินการทางวินัยตามมาตรา ๙๐ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ปลัดกระทรวงสาธารณสุขจึงยังคงสามารถมอบอำนาจในการ

^๕ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

^๖ มาตรา ๓๔ อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการหรือการดำเนินการอื่นที่ผู้ดำรงตำแหน่งใดจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นอาจมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในส่วนราชการเดียวกันหรือส่วนราชการอื่น หรือผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

ดำเนินการทางวินัยให้กับรองปลัดกระทรวงสาธารณสุขผู้เป็นหัวหน้ากลุ่มภารกิจตามคำสั่งที่อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้

ประเด็นที่สอง รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข หรือรองปลัดกระทรวงสาธารณสุขผู้เป็นหัวหน้ากลุ่มภารกิจ ถือว่าเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขหรือไม่นั้น เห็นว่า การที่มาตรา ๒๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๔ ได้บัญญัติให้มีรองปลัดกระทรวงคนหนึ่งเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการตามที่ปลัดกระทรวงมอบหมายก็ได้ ย่อมหมายความว่า การปฏิบัติราชการของรองปลัดกระทรวงจะเป็นไปตามที่ปลัดกระทรวงมอบหมาย ด้วยเหตุนี้ รองปลัดกระทรวงจะมีอำนาจบังคับบัญชาในส่วนราชการใด และในขอบเขตอย่างไร จึงขึ้นอยู่กับคำสั่งการมอบหมายให้ปฏิบัติราชการของปลัดกระทรวง ส่วนรองปลัดกระทรวงผู้เป็นหัวหน้ากลุ่มภารกิจนั้น มาตรา ๒๑ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบ

มาตรา ๒๑ ในกระทรวงให้มีปลัดกระทรวงคนหนึ่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) รับผิดชอบควบคุมราชการประจำในกระทรวง แปลงนโยบายเป็นแนวทางและแผนการปฏิบัติราชการ กำกับการทำงานของส่วนราชการในกระทรวงให้เกิดผลสัมฤทธิ์ และประสานการปฏิบัติงานของส่วนราชการในกระทรวงให้มีเอกภาพสอดคล้องกัน รวมทั้งเร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติราชการของส่วนราชการในกระทรวง

(๒) เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการของส่วนราชการในกระทรวงรองจากรัฐมนตรี

(๓) เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในสำนักงานปลัดกระทรวง และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานปลัดกระทรวง

ในการปฏิบัติราชการของปลัดกระทรวงตามวรรคหนึ่ง จะให้มีรองปลัดกระทรวงคนหนึ่งเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการตามที่ปลัดกระทรวงมอบหมายก็ได้

ภายในกระทรวงจะออกกฎกระทรวงกำหนดให้ส่วนราชการระดับกรมตั้งแต่สองส่วนราชการขึ้นไปอยู่ภายใต้กลุ่มภารกิจเดียวกันก็ได้ โดยให้แต่ละกลุ่มภารกิจมีผู้ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีคนหนึ่งเป็นหัวหน้ากลุ่มภารกิจรับผิดชอบราชการและบังคับบัญชาข้าราชการของส่วนราชการในกลุ่มภารกิจนั้น โดยปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อปลัดกระทรวงหรือขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง และในกรณีที่ขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีต้องรายงานผลการดำเนินงานต่อปลัดกระทรวงตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

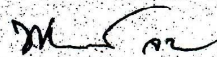
ในกลุ่มภารกิจเดียวกัน หัวหน้ากลุ่มภารกิจอาจกำหนดให้ส่วนราชการของส่วนราชการระดับกรมแห่งหนึ่งปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับสารบรรณ บุคลากร การเงิน การพัสดุ หรือการบริหารงานทั่วไปให้แก่ส่วนราชการแห่งอื่นภายใต้กลุ่มภารกิจเดียวกันก็ได้

กระทรวงใดมิได้จัดให้มีกลุ่มภารกิจ และมีปริมาณงานมาก จะให้มีรองปลัดกระทรวงเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการเพิ่มขึ้นเป็นสองคนก็ได้

ในกรณีที่กระทรวงใดมีการจัดกลุ่มภารกิจ จะให้มีรองปลัดกระทรวงเพิ่มขึ้นเป็นหัวหน้ากลุ่มภารกิจก็ได้ และให้อำนาจหน้าที่ของปลัดกระทรวงที่เกี่ยวกับราชการของส่วนราชการในกลุ่มภารกิจเป็นอำนาจหน้าที่ของหัวหน้ากลุ่มภารกิจนั้น ทั้งนี้ เว้นแต่จะมีกฎกระทรวงกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

บริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้บัญญัติให้อำนาจหน้าที่ของปลัดกระทรวง ที่เกี่ยวกับราชการของส่วนราชการในกลุ่มภารกิจเป็นอำนาจหน้าที่ของหัวหน้ากลุ่มภารกิจ ทั้งนี้ เว้นแต่จะมีกฎกระทรวงกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ดังนั้น หากไม่มีกฎกระทรวงกำหนดในเรื่องใดไว้โดยเฉพาะ รองปลัดกระทรวงผู้เป็นหัวหน้ากลุ่มภารกิจย่อมเป็นผู้บังคับบัญชา ส่วนราชการในกลุ่มภารกิจเช่นเดียวกับปลัดกระทรวง แต่เนื่องจากรองปลัดกระทรวงผู้เป็นหัวหน้ากลุ่มภารกิจยังคงมีฐานะเป็นรองปลัดกระทรวงอยู่ด้วย ปลัดกระทรวงจึงอาจมีคำสั่งมอบหมายให้เป็นผู้บังคับบัญชาในส่วนราชการอื่นตามมาตรา ๒๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินฯ ได้ด้วย ซึ่งจะทำให้อำนาจของรองปลัดกระทรวงผู้นั้นมีฐานะเป็นผู้บังคับบัญชา ระดับต่ำลงไปจากปลัดกระทรวง

ดังนั้น กรณีตามข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ ปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้มีคำสั่งกระทรวงสาธารณสุขที่ ๑๑๕๔/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งกำหนดเรื่องมอบอำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการหรือการดำเนินการอื่นที่ ปลัดกระทรวงสาธารณสุขจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือ คำสั่งใด ๆ หรือมติของคณะรัฐมนตรี ให้รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข หรือรองปลัดกระทรวงสาธารณสุขผู้เป็นหัวหน้ากลุ่มภารกิจ และข้าราชการที่ได้รับมอบหมาย ปฏิบัติราชการแทน ปลัดกระทรวงสาธารณสุขในราชการของหน่วยงานต่าง ๆ ตามบัญชีรายละเอียดการมอบอำนาจแนบท้ายคำสั่ง จึงเป็นการมอบอำนาจการบริหารทั่วไปในการปฏิบัติราชการแทนปลัดกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งมีผลทำให้เป็นการมอบอำนาจการบังคับบัญชาให้แก่รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข และรองปลัดกระทรวงสาธารณสุขผู้เป็นหัวหน้ากลุ่มภารกิจ สำหรับการปฏิบัติราชการในส่วนราชการที่ปลัดกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายด้วย

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เมษายน ๒๕๕๒

ที่ สร 0201.055/ว 540

ถึง กรมทุกกรมในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
และจังหวัดทุกจังหวัด

กระทรวงสาธารณสุข ของส่งสำเนาบันทึกความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการ
กฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ 189/2552 เรื่อง การมอบอำนาจของปลัดกระทรวงสาธารณสุขให้กับ
รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข หรือรองปลัดกระทรวงสาธารณสุขผู้เป็นหัวหน้ากลุ่มภารกิจ
ในการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการในสังกัดปลัดกระทรวงสาธารณสุข รายละเอียดตาม
บันทึกความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่แนบมาพร้อมนี้ และได้โปรดแจ้งให้
ผู้เกี่ยวข้องทราบต่อไปด้วยจะเป็นพระคุณ

สำนักงานปลัดกระทรวง
สำนักบริหารกลาง
กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
โทร. 0 2590 1314
โทรสาร 0 2591 8589

สำเนาส่ง รองปลัดกระทรวง และผู้ตรวจราชการกระทรวง

ที่ นร ๑๐๑๑/ก ๓๕

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒๘ กันยายน ๒๕๕๓

เรื่อง หลักเกณฑ์การมอบหมายอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

เรียน (เวียนกระทรวง กรม และจังหวัด)

โดยที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๕๐ วรรคสาม บัญญัติว่า อำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ตามหมวดนี้ (หมวด ๓ การดำเนินการทางวินัย) ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ จะมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาระดับต่ำลงไปปฏิบัติแทนตามหลักเกณฑ์ที่ ก.พ. กำหนดก็ได้

ก.พ. จึงมีมติกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ จะมอบหมายอำนาจหน้าที่ตามหมวด ๓ การดำเนินการทางวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาระดับต่ำลงไปปฏิบัติแทน ตามมาตรา ๕๐ วรรคสาม ดังต่อไปนี้

๑. ผู้มอบหมายอำนาจหน้าที่ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ต้องเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้รับมอบหมาย เว้นแต่การดำเนินการทางวินัยกับผู้ดำรงตำแหน่งในต่างประเทศ

๒. ผู้รับมอบหมายซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาระดับต่ำลงไป ต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการ หรือรองหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวง หรือระดับกรม หัวหน้าส่วนราชการที่ไม่มีฐานะเป็นกรมแต่มีผู้บังคับบัญชาส่วนราชการเป็นอธิบดี หรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นอธิบดี หัวหน้าส่วนราชการระดับต่ำกว่ากรมซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือรองผู้ว่าราชการจังหวัด ทั้งนี้ ตามตารางตำแหน่งผู้มอบหมาย และผู้รับมอบหมายท้ายหลักเกณฑ์นี้

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ จะมอบหมายอำนาจหน้าที่ให้ผู้ดำรงตำแหน่งต่ำลงไปที่ไม่มีกฎหมายบัญญัติโดยแน่ชัดให้เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในส่วนราชการ จะต้องมอบอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินให้ผู้ดำรงตำแหน่งต่ำลงไปนั้น มีอำนาจดำเนินการในฐานะผู้บังคับบัญชาข้าราชการในส่วนราชการนั้นควบคู่กันด้วย

๓. การดำเนินการทางวินัย กับผู้ดำรงตำแหน่งในต่างประเทศที่มีได้สังกัดกระทรวงการต่างประเทศ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ จะมอบหมายอำนาจหน้าที่ให้หัวหน้าส่วนราชการในต่างประเทศ สังกัดกระทรวงการต่างประเทศ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกดำเนินการทางวินัย และเป็นผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงปฏิบัติแทนก็ได้ ทั้งนี้ ให้ทำความตกลงกับปลัดกระทรวงการต่างประเทศ และเมื่อตกลงยินยอมให้มอบหมายได้แล้ว ให้ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ บันทึกข้อตกลงและลงลายมือชื่อมอบให้ไว้เป็นหลักฐานด้วย

๔. อำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ตามหมวด ๗ การดำเนินการทางวินัยที่จะมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาระดับต่ำลงไปปฏิบัติแทนในเรื่องดังต่อไปนี้

๔.๑ การสืบสวนหรือพิจารณาเบื้องต้นตามมาตรา ๕๑ ประกอบกับกฎ ก.พ. ที่เกี่ยวข้อง

๔.๒ การสืบสวนทางวินัย การสั่งยุติเรื่อง การสั่งลงโทษหรืองดโทษ และการรายงาน อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. ตามมาตรา ๕๒ มาตรา ๕๖ และมาตรา ๑๐๓ ประกอบกับ กฎ ก.พ. และระเบียบ ก.พ. ที่เกี่ยวข้อง

๔.๓ การสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง การสั่งยุติเรื่อง การสั่งลงโทษหรืองดโทษ การดำเนินการในกรณีที่เป็นการผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง การส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. สามัญพิจารณา การสั่งหรือปฏิบัติตามมติ อ.ก.พ. สามัญ และการรายงาน อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. ตามมาตรา ๕๓ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๑๐๓ ประกอบกับกฎ ก.พ. และระเบียบ ก.พ. ที่เกี่ยวข้อง

๔.๔ การส่งพักราชการ หรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน การสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติราชการ หรือกลับเข้ารับราชการ และการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนหรือพิจารณาตามมาตรา ๑๐๑ ประกอบกับกฎ ก.พ. ที่เกี่ยวข้อง

๔.๕ การมีคำสั่งใหม่เมื่อมีกรณีเพิ่มโทษ ลดโทษ คงโทษ ยกโทษ หรือลงโทษ ตามมาตรา ๑๐๕ ประกอบกับกฎ ก.พ. ที่เกี่ยวข้อง

๕. การมอบหมายอำนาจหน้าที่ตาม ๔ จะมอบหมายให้ทั้งหมด หรือมอบหมายให้เฉพาะเรื่องหนึ่งเรื่องใดก็ได้ และจะมอบหมายให้ดำเนินการเป็นการทั่วไปในทุกส่วนราชการที่อยู่ในบังคับบัญชา หรือจะมอบหมายให้ดำเนินการเฉพาะในส่วนราชการใด หรือเฉพาะรายหนึ่งรายใดก็ได้

๖. การมอบหมายให้ทำเป็นหนังสือตามแบบคำสั่งของทางราชการ โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

๖.๑ ชื่อและตำแหน่งของผู้มอบหมาย ตลอดจนผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ อนุมาตราใด และชื่อหรือตำแหน่งของผู้รับมอบหมาย ถ้ามีผู้ดำรงตำแหน่งนั้นหลายคนให้ระบุให้เพียงพอทราบได้ว่ามอบหมายให้ผู้ใด

๖.๒ ระบุอำนาจหน้าที่มอบหมายตาม ๔ ให้ชัดเจนและในกรณีที่มอบหมายให้เฉพาะเรื่องหนึ่งเรื่องใดให้มอบหมายอำนาจหน้าที่ทั้งหมดในเรื่องนั้น

๖.๓ ในกรณีที่มอบหมายอำนาจหน้าที่ให้ปฏิบัติแทนเฉพาะรายหนึ่งรายใด ให้ระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา หรือผู้มีกรณีเป็นที่สงสัยตลอดจนส่วนราชการที่สังกัดอยู่ให้ชัดเจนด้วย

๗. การมอบหมายอำนาจหน้าที่ย่อมมีผลตราบเท่าที่ยังไม่มีการยกเลิกหรือเพิกถอน เว้นแต่การมอบหมายโดยระบุชื่อและตำแหน่งของผู้รับมอบหมาย เมื่อผู้มีชื่อนั้นพ้นจากตำแหน่งการมอบหมายย่อมสิ้นสุดลง

๘. เมื่อผู้รับมอบหมายได้ใช้อำนาจหน้าที่เสร็จสิ้นโดยส่งลงโทษ สัญติเรื่องหรือสั่งลงโทษ และรายงานการดำเนินการทางวินัยให้ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. แล้วแต่กรณี ตามมาตรา ๑๐๓ แล้ว ให้แจ้งผลการดำเนินการโดยส่งสำเนาคำสั่งให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ผู้มอบหมายทราบ และถ้าผู้บังคับบัญชาดังกล่าวมีความเห็นเป็นอย่างอื่นจะแจ้งไปให้ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. แล้วแต่กรณี ประกอบการพิจารณาด้วย ก็ได้

๙. ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ได้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจได้ดำเนินการทางวินัยตามที่ได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ก่อนวันที่หลักเกณฑ์นี้ใช้บังคับ และยังคงดำเนินการไม่เสร็จก็ให้ดำเนินการตามที่ได้รับมอบอำนาจนั้นต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ

๑๐. หลักเกณฑ์นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นต้นไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ได้แจ้งให้กรมและจังหวัดทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นางเบญจวรรณ สร้างนิทร)

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

สำเนาถูกต้อง

(นายพรมพร นรินทร์หงษ์ทอง)

นิติกรเชี่ยวชาญ

ตารางผู้มอบหมาย และผู้รับมอบหมายอำนาจหน้าที่ดำเนินการทางวินัย

ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ ผู้มอบหมาย	ผู้บังคับบัญชาระดับต่ำลงไป ผู้รับมอบหมาย
๑. นายกรัฐมนตรีในฐานะรัฐมนตรี เจ้าสังกัด ตามมาตรา ๕๗(๑)	- รองนายกรัฐมนตรี หรือ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งได้รับ มอบอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหาร ราชการแผ่นดินให้เป็นผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ
๒. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงในฐานะ รัฐมนตรีเจ้าสังกัด ตามมาตรา ๕๗(๑)	- รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง ซึ่งได้รับมอบ อำนาจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการ แผ่นดินให้เป็นผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ
๓. นายกรัฐมนตรีในฐานะรัฐมนตรี เจ้าสังกัด ตามมาตรา ๕๗(๓)	- รองนายกรัฐมนตรี หรือ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งได้รับ มอบอำนาจตาม ๑ หรือ - ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี หรือ หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่ขึ้นตรงต่อ นายกรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา
๔. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงในฐานะ รัฐมนตรีเจ้าสังกัด ตามมาตรา ๕๗(๓)	- รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง ซึ่งได้รับ มอบหมายอำนาจ ตาม ๒ หรือ - ปลัดกระทรวง หรือ หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่ขึ้นตรงต่อ รัฐมนตรี แล้วแต่กรณี ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา
๕. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงในฐานะ รัฐมนตรีเจ้าสังกัด ตามมาตรา ๕๗(๔)	- รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง ซึ่งได้รับมอบ อำนาจตาม ๒ หรือ - ปลัดกระทรวง ผู้บังคับบัญชา

ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ ผู้มอบหมาย	ผู้บังคับบัญชาระดับต่ำลงไป ผู้รับมอบหมาย
๖. ปลัดกระทรวง หรือหัวหน้าส่วนราชการที่ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี หรือต่อรัฐมนตรีตามมาตรา ๕๗(๒)	- เป็นอำนาจหน้าที่เฉพาะไม่อาจมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาอื่น
๗. ปลัดกระทรวงในฐานะหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวง หรือหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี หรือต่อรัฐมนตรี ตาม มาตรา ๕๗(๓) (๕) และ (๘)	- รองปลัดกระทรวง หรือ รองหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรี ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ หรือที่ได้รับมอบอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินให้เป็นผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ - อธิบดี ผู้บังคับบัญชา หรือ - หัวหน้าส่วนราชการที่ไม่มีฐานะเป็นกรม แต่มีอธิบดี หรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นอธิบดีเป็นผู้บังคับบัญชา หรือมีผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง เป็นผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ
๘. ปลัดกระทรวง หรือหัวหน้าส่วนราชการที่ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรีในฐานะอธิบดีผู้บังคับบัญชา หรืออธิบดี ผู้บังคับบัญชา ตามมาตรา ๕๗(๖) (๙) และ (๑๐)	- รองปลัดกระทรวง หรือ รองหัวหน้าส่วนราชการ ตาม ๗ - รองอธิบดี ผู้บังคับบัญชา หรือ - หัวหน้าส่วนราชการที่ไม่มีฐานะเป็นกรมตาม ๗
๙. ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๕๗(๑๑)	รองผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้บังคับบัญชา

หมายเหตุ เพื่อประโยชน์ในการใช้ตารางนี้ ขอให้ทำความเข้าใจในเรื่องต่อไปนี้ด้วย

(๑) ตำแหน่ง “รองนายกรัฐมนตรี” “รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี” “รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง” ถือเป็นตำแหน่งที่ยังไม่มีกฎหมายบัญญัติแน่ชัด ให้เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ

(๒) “ปลัดกระทรวง” เป็นตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวง (เว้นแต่ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ) และหมายความรวมถึงปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และปลัดทบวง

(๓) “ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ” เป็นตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการระดับกรม ที่ขึ้นตรงต่อรัฐมนตรี

(๔) “รองปลัดกระทรวง” ถือเป็นตำแหน่งที่ยังไม่มีกฎหมายบัญญัติแน่ชัด ให้เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาส่วนราชการรองจากปลัดกระทรวง เว้นแต่รองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และรองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

(๕) หัวหน้าส่วนราชการที่ไม่มีฐานะเป็นกรม แต่มีผู้บังคับบัญชาส่วนราชการเป็นอธิบดี หรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นอธิบดี มีหลายส่วนราชการ เช่น เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เลขาธิการสำนักงานการศึกษา นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ผู้อำนวยการสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ระหว่างประเทศ และเลขาธิการสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ

(๖) ส่วนราชการระดับต่ำกว่ากรม ที่มีหัวหน้าส่วนราชการเป็นผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง มีหลายส่วนราชการ เช่น คณะผู้แทนถาวรไทยประจำองค์การระหว่างประเทศ

ที่ นร ๑๐๑๑/ ๔๗

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ทหหรือการมอบอำนาจเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

อ้างถึง หนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๕๕/๘ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๔

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาเอกสารหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้ทหหรือการมอบอำนาจเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยไปยังสำนักงาน ก.พ. โดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์ได้มีคำสั่งจังหวัดเพชรบูรณ์ที่ ๑๗๔๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๓ โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ มอบอำนาจให้นายจิรายุทธ วัจนะรัตน์ รองผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์ ปฏิบัติราชการแทน ในการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญในสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งเป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาคของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข และต่อมานายจิรายุทธ วัจนะรัตน์ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีมีผู้ร้องเรียนนาย _____ แต่เป็นการมอบอำนาจหลังวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ซึ่งเป็นวันที่หลักเกณฑ์การมอบอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยไว้เป็นการเฉพาะให้เริ่มใช้บังคับ จึงทหหรือว่าคำสั่งจังหวัดเพชรบูรณ์ที่มอบอำนาจให้นายจิรายุทธ วัจนะรัตน์ รองผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์ ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์ในเรื่องเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ขอบด้วยกฎหมายและยังมีผลบังคับใช้อยู่หรือไม่ และหากขอบด้วยกฎหมายและยังมีผลบังคับใช้อยู่ แต่ในคำสั่งมอบอำนาจระบุไว้แต่เพียงกว้างๆ ว่า “การดำเนินการทางวินัย” โดยไม่ได้ระบุรายละเอียดของเรื่องที่จะมอบหมายอำนาจไว้ คำสั่งจังหวัดเพชรบูรณ์ที่แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงจะขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗(๑๑) มอบอำนาจการดำเนินการทางวินัยให้แก่ผู้บังคับบัญชาระดับต่ำลงไปปฏิบัติราชการแทน ถือเป็นกรณีที่มีกฎหมายบัญญัติเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น จึงไม่อาจนำเรื่องของการมอบอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติมมาใช้ได้ ดังนั้น กรณีที่ทหเรื่องนี้ จึงเห็นควรให้จังหวัดเพชรบูรณ์ดำเนินการแก้ไขคำสั่งที่ออกภายหลังจากที่ ก.พ. ได้กำหนดหลักเกณฑ์การมอบอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยไปแล้ว โดยเปลี่ยนการอ้างอิงกฎหมายที่จะใช้ประกอบในการออกคำสั่งดังกล่าวจาก “พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ

พ.ศ. ๒๕๕๐” เป็น “มาตรา ๙๐ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่องหลักเกณฑ์การมอบอำนาจที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย” (ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ปรีชา นิศารัตน์

(นายปรีชา นิศารัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐๒ ๕๔๗๑๖๓๑

โทรสาร ๐๒ ๕๔๗๑๖๓๐

ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๕๔/ว ๒ ๓

ถึง กรม สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา จังหวัด สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด โรงพยาบาลศูนย์
และโรงพยาบาลทั่วไป

ด้วยสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้หารือไปยังสำนักงาน ก.พ. ในเรื่องการมอบอำนาจเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย กรณีผู้ว่าราชการจังหวัดมีคำสั่งมอบอำนาจโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ มอบอำนาจให้รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน ในการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญในสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ซึ่งในขณะที่มอบอำนาจดังกล่าว พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๙๑ วรรคสาม และหนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ ได้กำหนดหลักเกณฑ์การมอบหมายอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยไว้เป็นการเฉพาะแล้ว และสำนักงาน ก.พ.ได้แจ้งตอบข้อหารือ สรุปว่า ก.พ.ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗(๑๑) มอบอำนาจการดำเนินการทางวินัยให้แก่ผู้บังคับบัญชาระดับต่ำลงไปปฏิบัติราชการแทน ถือเป็นกรณีที่กฎหมายบัญญัติเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น จึงไม่อาจนำเรื่องของการมอบอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติมมาใช้ได้ รายละเอียดตามสำเนาหนังสือหารือและหนังสือตอบข้อหารือของสำนักงาน ก.พ.ที่แนบมาพร้อมนี้ และสามารถดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ www.winaimoph.com

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทราบต่อไปด้วย จะเป็นพระคุณ

กระทรวงสาธารณสุข

๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

สำนักงานปลัดกระทรวง

สำนักบริหารกลาง

กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

โทร. ๐ ๒๕๕๐ ๑๓๑๔

โทรสาร ๐ ๒๕๕๑ ๘๕๘๙

ที่ นร ๑๐๑๑/๓๕๒

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗

เรื่อง การขอการมอบอำนาจการปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมราชทัณฑ์ในการดำเนินการทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมราชทัณฑ์

อ้างถึง ๑. หนังสือกรมราชทัณฑ์ ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๗๑๓/๔๓๑๒๘ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

๒. หนังสือสำนักงาน ก.พ.ร. ที่ นร ๑๒๐๖/๗๑ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมราชทัณฑ์ได้มีหนังสือหารือไปยังสำนักงาน ก.พ.ร. เกี่ยวกับการมอบอำนาจการปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมราชทัณฑ์ในการดำเนินการทางวินัย โดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า กรมราชทัณฑ์ได้มีคำสั่งที่ ๙๙๑ - ๙๙๒/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ มอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมราชทัณฑ์ในการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการกรมราชทัณฑ์ที่สังกัดราชการบริหารส่วนภูมิภาค สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญ ระดับ ๗ ซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดข้าราชการพลเรือนสามัญ ระดับ ๘ ขึ้นไป ในราชการบริหารส่วนภูมิภาค และข้าราชการพลเรือนสามัญในสังกัดราชการส่วนกลางที่ปฏิบัติงานภายในจังหวัด ต่อมากรมราชทัณฑ์ได้มีคำสั่งที่ ๕๓๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ มอบอำนาจให้รองอธิบดีกรมราชทัณฑ์ ฝ่ายบริหาร ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมราชทัณฑ์ ในการดำเนินการทางวินัยสำหรับข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับปฏิบัติงาน ระดับชำนาญการและระดับอาวุโส ประเภทวิชาการ ระดับปฏิบัติการ ซึ่งกรมราชทัณฑ์เห็นว่าการดำเนินการดังกล่าวมีการมอบอำนาจที่ซ้อนกันในส่วน จึงได้หารือรวม ๓ ประเด็น และ ก.พ.ร. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าหลักเกณฑ์การมอบอำนาจการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการพลเรือนสามัญ นั้น ได้กำหนดไว้ในมาตรา ๙๐ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ แล้ว จึงถือได้ว่าเป็นกรณีที่มีกฎหมายกำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นการอย่างอื่น การมอบอำนาจในเรื่องนี้จึงไม่อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้น ตามข้อหารือของกรมราชทัณฑ์ จึงไม่อยู่ในอำนาจของ ก.พ.ร. ที่จะวินิจฉัยได้ แต่โดยที่กรณีนี้เป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจของ ก.พ. ที่จะพิจารณาวินิจฉัย จึงได้ส่งข้อหารือมายังสำนักงาน ก.พ. เพื่อพิจารณาต่อไป ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การมอบอำนาจการดำเนินการทางวินัยของอธิบดีให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น ไม่อยู่ในบังคับของมาตรา ๙๐ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ การมอบอำนาจดังกล่าวจึงต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยเมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่ากรมราชทัณฑ์ได้มอบอำนาจการดำเนินการทางวินัยให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดแล้ว

ก็ไม่ควรมอบหมายอำนาจหน้าที่การดำเนินการทางวินัยดังกล่าวให้แก่รองอธิบดีตามมาตรา ๙๐ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ อีก ดังนั้น กรมราชทัณฑ์จึงควรแก้ไขคำสั่งที่ ๕๓๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ให้ถูกต้อง โดยแก้ไขให้รองอธิบดีมีอำนาจดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการในสังกัดราชการ ส่วนกลางเท่านั้น สำหรับข้าราชการในสังกัดราชการส่วนกลางที่ปฏิบัติงานภายในจังหวัดให้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดตามที่ได้รับมอบอำนาจ ทั้งนี้ เพื่อให้การมอบอำนาจเป็นไปโดยสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๔๖

สำหรับในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่ใช่อำนาจในการดำเนินการทางวินัยตามที่ได้รับมอบอำนาจนั้น มาตรา ๗ วรรคสอง แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ บัญญัติว่า “เมื่อมีการมอบอำนาจแล้ว หากผู้มอบอำนาจเห็นว่าผู้รับมอบอำนาจใช้อำนาจที่รับมอบโดยไม่ถูกต้องหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหาย ผู้มอบอำนาจอาจมีคำสั่งแก้ไขการปฏิบัติราชการของผู้รับมอบอำนาจ หรือให้ผู้รับมอบอำนาจหยุดการปฏิบัติราชการไว้ก่อน และผู้มอบอำนาจเป็นผู้ใช้อำนาจนั้นโดยตรงก็ได้” ดังนั้น แม้มีการมอบอำนาจการดำเนินการทางวินัยให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดไปแล้วก็ตาม หากมีการใช้หรือละเว้นการใช้อำนาจตามที่ได้รับมอบไปในทางที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ อธิบดีผู้มอบอำนาจก็มีอำนาจที่จะดำเนินการทางวินัยในกรณีนั้นได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

พันธุ์เรือง พันธุ์หงส์

(นายพันธุ์เรือง พันธุ์หงส์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

